

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1887

26.05.2017

**Комітет Верховної Ради України з
питань соціальної політики,
зайнятості та пенсійного
забезпечення**

Надсилаємо адресований Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення депутатський запит народного депутата України Шухевича Ю. Р., оголошений на засіданні Верховної Ради України 26 травня 2017 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 8 арк. у 1 прим.;
матеріали на 8 арк.

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5

№ 04-35/В-1043

"24" 05 201 7 р.

Уповноваженому Верховної Ради України
з прав людини
пані Валерії Лутковській

Уповноваженому Президента України
з прав людей з інвалідністю
пану Валерію Сушкевичу

Урядовому уповноваженому з прав осіб
з інвалідністю
пані Раїсі Панасюк

Комітету Верховної Ради України
з питань соціальної політики, зайнятості
та пенсійного забезпечення

Комітет Верховної Ради України
з питань прав людини, національних
меншин і міжнаціональних відносин

Комітет Верховної Ради України
у справах ветеранів, учасників бойових
дій, учасників антитерористичної операції
та людей з інвалідністю

Міністерство соціальної політики України

Правління Пенсійного фонду України

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

щодо негайного припинення знущань над людьми з особливими потребами, внаслідок яких нещодавно померлий інвалід першої групи пан Володимир Журибіда так і не дочекався обчислення своєї пенсії відповідно до «Закону Шухевича»

Звернутися до Вас усіх із цим депутатським запитом змусила мене нещодавня смерть інваліда першої групи пана Володимира Журибіди з Тернопільщини, котрий страждав страшною хворобою (рак), внаслідок якої він змушений був прикривати своє обличчя. Оскільки усі мої депутатські звернення щодо його пенсійного забезпечення не призвели до бажаного результату, тому я звертаюся до Вас усіх із проханням захистити права людей з особливими потребами та запобігти виникненню подібних ситуацій з іншими інвалідами.

Наприкінці грудня 2016 року пан Володимир Журибіда звернувся до мене як до народного депутата України – автора законопроекту № 3203 від 1 жовтня 2015 року, котрий став 29 березня 2016 року Законом України № 1043-VIII «Про внесення зміни до статті 40 Закону України «Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування» щодо порядку визначення заробітної плати для обчислення пенсії» (далі – Закон № 1043), якому деякі пенсіонери дали неофіційну назву «Закон Шухевича», зважаючи, мабуть, на мої неодноразові спроби та цілеспрямовані зусилля спрямовані щодо ухвалення його правових норм. Зокрема, у своєму першому зареєстрованому у парламенті законопроекті № 1086 від 28 листопада 2014 року я намагався врегулювати це питання, однак цей мій перший ухвалений у Верховній Раді України 14 січня 2015 року законодавчий акт був ветоаний Президентом України, і парламент досі не розглянув питання подолання цього вето. Далєбі, питання невнесення понад два роки на розгляд парламенту цього президентського вето (згідно із регламентними нормами ветоаний закон повинен бути розглянутий позачергово на засіданні парламенту протягом 30 днів після його повернення з пропозиціями Президента України) може увійти до книги «рекордів» цього скликання парламенту, а може й навіть усіх скликань українського парламенту.

Повертаючись до Закону № 1043, котрий набрав чинності з 15 квітня 2016 року, звертаю увагу на ту обставину, що цим Законом було лише відновлене скасоване з 1 січня 2016 року право звичайним «чорним» українським громадянам подавати для обчислення пенсії довідки про заробіток за будь-які 60 місяців (5 років) роботи підряд до 30 червня 2000 року.

Пан Володимир Журибіда звернувся до мене з проханням допомогти йому реалізувати своє законне право на обчислення пенсії відповідно до Закону № 1043 з урахуванням довідки про заробіток за найбільш вигідний для нього період роботи з червня 1986 року до грудня 1992 року, оскільки працівники органів ПФУ свавільно відмовляють йому у реалізації його законного права, мотивуючи свою «ввічливу» відмову тією обставиною, що вони не мають змоги перевірити довідку про його заробіток за 1986-1992 роки.

30 грудня 2016 року я звернувся до Голови правління ПФУ із депутатським зверненням, в якому просив, зокрема, про таке:

«1. Обчислити пенсію пану Володимиру Журибіді з урахуванням довідки про заробіток за 60 місяців його роботи до 30 червня 2000 року.

2. Повернути йому усі суми пенсій з того дня, коли пан Володимир Журибіда подав довідку про заробіток за 60 місяців своєї роботи.

3. Попросити вибачення у пана Володимира Журибіди та повідомити мене письмово у найхутчіший реченець про результати розгляду цього звернення, про розмір новообчисленої пенсії та загальну суму доплати злочинно недорахованої пенсії.

Особливо звертаю увагу на ту обставину, що якщо я довідаюся про те, що з паном Володимиром Журибідою проводилися «задушевні» розмови працівниками органів ПФУ, під час яких вони йому погрожували або докоряли за те, що він звернувся до мене, подібно до того, як «поговорили» працівники органів ПФУ Шевченківського району м. Львова з однією людиною, котра звернулася до мене за захистом від свавілля цих «доброзичливців» (з цим «ввічливими» людьми я планую навести лад у найхутчіший реченець), тоді я змушений буду застосувати такі засоби впливу до працівників органів ПФУ, від яких їм буде непереливки.

Зрозумійте нарешті, що не за таку Україну гинули і гинуть зараз кращі сини та доньки України, не за таку Україну, в якій знущаються над інвалідами першої групи!»

На це моє депутатське звернення від 30 грудня 2016 року надійшла письмова відповідь від Голови правління ПФУ від 13 січня 2017 року, в якій зазначено, зокрема, таке:

«Журибіда В.Г. отримує пенсію по інвалідності, обчислену за нормами Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (далі - Закон).

Для обчислення пенсії з урахуванням 60 календарних місяців страхового стажу, набутого по 30 червня 2000, заявник надав довідку від 23.11.2016 № 46, видану Львівським виробничим об'єднанням «Полярон», за період роботи з 01.06.1986 по 31.12.1992, яка не підтверджена первинними документами.

Враховуючи норми статті 40 Закону, довідки про заробітну плату за будь-які 60 календарних місяців страхового стажу, набутого по 30.06.2000, враховуються виключно за умови підтвердження їх первинними документами.

Управління Пенсійного фонду України в Галицькому районі м. Львова (далі - Управління) проводилась робота щодо перевірки первинних документів, які слугували підставою видачі зазначеної вище довідки.

За результатами перевірки встановлено наступне.

ВО «Полярон» знаходиться в стадії ліквідації. За юридичною адресою, зазначеною у довідці (вул. Угорська, 14 м. Львів), приміщення відсутнє, телефони не відповідають. Крім того поштова кореспонденція, надіслана до підприємства, поштовим відділенням повертається, як не вручена у зв'язку з закінченням терміну зберігання.

На запити до архівних установ м. Львова отримані відповіді про те, що в Державному архіві Львівської області перебувають на збереженні документи з особового складу ВО «Полярон» за 1944-1965 роки. Документи про подальший період на зберігання в архів не надходили.

Враховуючи вищенаведене, у зв'язку з відсутністю первинних документів підстави для проведення перерахунку пенсії згідно довідки від 23.11.2016 № 46 відсутні».

Обурений цією письмовою відповіддю Голови ПФУ я ще раз звернувся до нього 29 січня 2017 року із депутатським зверненням, в якому зазначив, зокрема, таке:

«Насамперед звертаю увагу на те, що я глибоко обурений цією письмовою відповіддю та тим ставленням, яке органи ПФУ демонструють щодо знедолених українських інвалідів, зокрема, стосовно пана Володимира Журибіди – інваліда першої групи, який страждає страшною хворобою, внаслідок якої він змушений прикривати своє обличчя. Добре, що паном Володимиром опікується його сестра, яка доглядає ще й стареньку маму.

Спершу я думав, що це лише працівники органів ПФУ на місцях винні у знущаннях над інвалідами, а тепер я розумію, що це «політика» керівництва органів ПФУ, яку із цинічною заповзятістю виконують «легіонери» на місцях.

Проаналізувавши деякі діяння працівників органів ПФУ, я зрозумів, чому під час розгляду мого законопроекту № 3203 на засіданні Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення органи ПФУ виступали проти ухвалення цього законопроекту, наводили якісь дані, статистику, відсотки тощо про те, що майже ніхто з пенсіонерів не скористається правовими нормами мого законопроекту.

На всі ці закиди у мене є завжди одна відповідь: «Я готовий заради захисту прав хоча би однієї людини докласти усіх зусиль для цього, у тому числі «провести» законопроект у парламенті».

І я неймовірно щасливий, що за період із 15 квітня 2016 року – дня набрання чинності «Закону Шухевича», ним скористалися понад 120 тисяч українських громадян (станом на листопад 2016 року), що становить майже 50 відсотків від загальної кількості призначених пенсій.

Зважаючи на ту обставину, що усі зусилля органів ПФУ, спрямовані на те, аби не допустити ухвалення «Закону Шухевича» виявилися нікчемними, працівники органів ПФУ вирішили створювати перешкоди українцям на шляху реалізації норм цього Закону.

Якщо до 31 грудня 2015 року органи ПФУ приймали довідки про заробіток і підтверджуючі до них документи, то після 15 квітня 2016 року такі ж самі документи вже не приймають?

У випадку з інвалідом першої групи паном Володимиром Журибідою органи ПФУ Тернопільської області відмовились прийняти до розгляду завірену копію первинних документів до його довідки про заробіток за період з червня 1986 року до грудня 1992 року. Чому було не прийняти цих документів у пана Володимира Журибіди і не обчислити йому заробіток для призначення пенсії відповідно до «Закону Шухевича»?

Надсилаю Вам завірені копії первинних документів (27 сторінок на 13 аркушах) до довідки про заробіток пана Володимира Журибіди, які відмовились приймати органи ПФУ Тернопільської області».

На це моє депутатське звернення від 29 січня 2017 року надійшла письмова відповідь від Голови правління ПФУ від 22 лютого 2017 року. У цій відповіді зазначено, зокрема, таке:

«Журибіда В.Г. 19.10.2016 звернувся до Лановецького об'єднаного управління Пенсійного фонду України Тернопільської області (далі – Управління) з заявою про призначення пенсії, до якої надав, зокрема, довідку про заробітну плату від 23.11.2016 № 46, видану ВО «Полярон» (далі - довідка про заробітну плату).

За юридичною адресою, що зазначена в довідці про заробітну плату (вул. Угорська, 14, м. Львів) як місцезнаходження первинних документів, Державне виробниче об'єднання «Полярон» не розташоване. Зазначене підприємство з 27.10.2011 перебуває в стадії припинення. До Державного архіву Львівської області на зберігання передано первинні документи Виробничого об'єднання «Полярон» за період 1944-1965 роки.

Крім того повідомляємо, що за інформацією головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області протягом січня - лютого 2017 року до Управління Журибіда В.Г. чи його довірена особа з копіями документів для підтвердження заробітної плати за період роботи з 01.06.1986 по 31.12.1992 не звертались.

У разі надання адреси місця знаходження первинних документів працівниками територіального управління Пенсійного фонду України буде невідкладно проведено перевірку обґрунтування видачі зазначеної вище довідки та питання проведення перерахунку пенсії Журибіді В.Г. буде вирішено відповідно до норм чинного законодавства».

Відразу хочу звернути увагу на неправдиву інформацію, що зазначена в листі Голови правління ПФУ від 22 лютого 2017 року. За повідомленням сестри пана Володимира Журибіди, завірену копію первинних документів до довідки про заробіток за період з червня 1986 року до грудня 1992 року (27 сторінок) відмовилися прийняти працівники органів ПФУ.

Мене вражає та обставина, що органи ПФУ у своєму листі від 22 лютого 2017 року навіть не згадують про те, що я надіслав їм у додатку до свого звернення від 29 січня 2017 року цю завірену копію первинних документів до довідки про заробіток пана Володимира Журибіди за період з червня 1986 року до грудня 1992 року (27 сторінок на 13 аркушах), не кажучи вже про те, щоб хоча би повідомити мене про причини неврахування надісланих мною документів при обчисленні пенсії пану Володимирі Журибіді.

Мене глибоко обурює таке ставлення до людей, особливо до інвалідів першої групи! Я ще міг би якось зрозуміти «логіку» працівників органів ПФУ, якби в довідці про заробіток пана Журибіди були зазначені якісь «космічні» суми заробітку?! Але ж він заробляв трохи вище, ніж середню зарплатню в державі на той час?! І заробляв він цей заробіток не у якомусь «підозрілому» кооперативі чи фіктивній фірмочці, а на колишньому промисловому гіганті – Державному виробничому об'єднанні «Полярон»?!

І навіть якщо в працівників органів ПФУ є якісь сумніви щодо деяких сум у довідці про заробіток пана Журибіди, то в цій довідці про заробіток нема підпису пана Володимира Журибіди, а є підписи бухгалтера та керівника, завірені відповідною печаткою підприємства. І якщо в цій довідці були би якісь

неправдиві відомості, то за це мають «карати» не інваліда першої групи, а тих осіб, котрі видавали цю довідку.

Крім того, органи ПФУ мали би вести певну статистику щодо кількості поданих довідок про заробіток та кількості виявлених фактів порушень при оформленні довідок про заробіток на кожному підприємстві. Якщо на колишньому промисловому гіганті – Державному виробничому об'єднанні «Полярон» не було виявлено зловживань при оформленні довідок про заробіток, тоді, я вважаю, що органи ПФУ могли би призначати пенсію на підставі копії первинних документів до довідки про заробіток, як виняток, хоча би інвалідам першої групи підгрупи А, котрим, у більшості випадків, залишилося жити на землі лічені дні.

Треба негайно припинити це знущання над інвалідами першої групи підгрупи А, котрі останні дні свого життя мусять присвячувати «ходінню по муках» чиновницькими коридорами!

Неодноразово переконуючись у зневажливому ставленні органів ПФУ не лише до звернень людей з особливими потребами, а й до звернень народних депутатів, я звернувся до міністра соціальної політики України із депутатським зверненням від 1 лютого 2017 року, в якому попросив допомогти пану Володимиру Журибіді реалізувати його законне право на обчислення пенсії відповідно до Закону № 1043 з урахуванням довідки про заробіток за період роботи з червня 1986 року до грудня 1992 року, зважаючи на ту обставину, що органи Мінсоцполітики повинні здійснювати контроль за правильністю призначення пенсій органами ПФУ.

Мушу констатувати, що органи Мінсоцполітики залишаються як і раніше на «підтанцювці» в органів ПФУ, і цей факт вкотре підтвердила письмова відповідь органів Мінсоцполітики від 17 березня 2017 року на моє звернення від 1 лютого 2017 року (необхідно було аж півтора місяця для надання мені цієї письмової відповіді), в якій продубльовано слово в слово «умовиводи» органів ПФУ, зокрема, зазначено таке:

«що стосується пенсійного забезпечення Журибиди В. Г., то, за інформацією Пенсійного фонду України, Журибіда В. Г. звернувся за призначенням пенсії по інвалідності 26.10.2016 - після набрання чинності Законом № 1043. При цьому врахувати довідку про заробітну плату від 23.11.2016 № 46, видану Державним виробничим об'єднанням «Полярон» за період роботи з 01.06.1986 по 31.12.1992, можливо за умови дотримання вимог частини 1 статті 40 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо підтвердження довідки про заробітну плату первинними документами. За юридичною адресою (вул. Угорська, 14, м. Львів), що зазначена в довідці про заробітну плату як місцезнаходження первинних документів, Державне виробниче об'єднання «Полярон» не розташоване. Зазначене підприємство з 27.10.2011 проходить стадію припинення. До Державного архіву Львівської області на зберігання передано первинні документи Виробничого об'єднання «Полярон» за 1944-1965 роки».

На жаль, органи Мінсоцполітики, котрі повинні здійснювати контроль за правильністю призначення пенсій органами ПФУ не змогли допомогти пану

Володимиру Журибіді реалізувати його законне право на обчислення пенсії відповідно до Закону № 1043 з урахуванням довідки про заробіток за період роботи з червня 1986 року до грудня 1992 року.

Пан Володимир Журибіда так і не дочекався справедливості в питанні обчислення своєї пенсії і на початку травня «відійшов у потойбічне».

Ураховуючи наведене,

ПРОШУ:

1. Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Уповноваженого Президента України з прав людей з інвалідністю, Урядового уповноваженого з прав осіб з інвалідністю стати на захист прав людей з особливими потребами стосовно можливості обчислення заробітку для призначення або перерахунку пенсії по інвалідності відповідно до Закону України від 29 березня 2016 року № 1043 «Про внесення зміни до статті 40 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо порядку визначення заробітної плати для обчислення пенсії» на підставі копії первинних документів до довідки про заробіток. У разі якщо згодом органи ПФУ виявлять неправдиві відомості, що були зазначені у довідці про заробіток, тоді за це має бути покарана не людина з особливими потребами, а особи, котрі вчинили відповідні зловживання.

2. Голову Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення, Голову Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, Голову Комітету Верховної Ради України у справах ветеранів, учасників бойових дій, учасників антитерористичної операції та людей з інвалідністю розглянути на засіданнях комітетів з метою вироблення відповідних рекомендацій органам Пенсійного фонду України та Міністерства соціальної політики України питання недопущення порушення прав пенсіонерів, зокрема людей з особливими потребами, стосовно можливості обчислення заробітку для призначення або перерахунку пенсії відповідно до Закону України від 29 березня 2016 року № 1043 «Про внесення зміни до статті 40 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо порядку визначення заробітної плати для обчислення пенсії» на підставі копії первинних документів до довідки про заробіток.

3. Міністра соціальної політики України у порядку контролю за правильністю призначення пенсій органами ПФУ провести детальну перевірку органів ПФУ стосовно правомірності усіх фактів відмов у призначенні або перерахунку пенсії відповідно до Закону України від 29 березня 2016 року № 1043 «Про внесення зміни до статті 40 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо порядку визначення заробітної плати для обчислення пенсії» та розглянути

можливість обчислення заробітку для призначення або перерахунку пенсії по інвалідності відповідно до цього Закону на підставі копії первинних документів до довідки про заробіток.

4. Голову правління Пенсійного фонду України надати мені прізвища усіх посадових осіб органів ПФУ (від рядового спеціаліста до керівника управління), котрі ухвалювали рішення не обчислювати пенсію пану Володимирі Журибіді на підставі копії первинних документів до довідки про заробіток, аби я міг з трибуни Верховної Ради України озвучити ці прізвища разом із прізвищами керівництва органів ПФУ.

Насамкінець звертаю увагу, що згідно зі статтею 3 Конституції України: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю». І я докладу усіх зусиль, аби не допустити порушення прав Людини в Україні, особливо Людини з особливими потребами.

Смерть пана Володимира Журибіді, який в останні дні свого життя зазнав «ходіння по муках» чиновницькими кабінетами, замість того, аби присвятити цей дорогоцінний час іншим справам, повинна стати пересторогою для усіх працівників органів ПФУ.

Я сподіваюся, що чиновники нарешті зрозуміють, що не за таку Україну гинули колись і гинуть зараз кращі сини та доньки України, не за таку Україну, в якій знущаються над Людиною!

Я зроблю все для того, щоби Людина, а особливо Людина з особливими потребами не була приречена внаслідок діянь чиновників «ЖУРИтися зі своєї БІДИ».

Пробачте мені, пане Володимире, що я не зміг Вам допомогти!

З повагою,

Народний депутат України

Юрій Шухевич
(посв. н. д. № 191)

Додаток на 8 арк.

P.S. Зважаючи на те, що останнім часом посадові особи, котрі розглядають звернення українських громадян, взагалі не дають відповідей або дають не відповіді, а якісь відписки та ще й не по суті звернення, звертаю особливу увагу на ту обставину, що якщо не буде розглянуто моє звернення у встановлений законом строк або в надісланій відповіді на моє звернення не буде обґрунтовано спростовано моїх тверджень, висновків, аргументів, фактів тощо, то я розцінюватиму таку позицію посадових осіб, як погодження з усіма моїми твердженнями, висновками, аргументами та фактами, які зазначені в моєму зверненні, і такі діяння (дії або бездіяльність) цих посадових осіб можуть стати підставою для оскарження їх у судовому порядку та висвітленні у засобах масової інформації.